

Det har intet med uansvarlig politik at gøre. De spørgsmål og svar, der er givet i udvalget omkring det her forslag, afviser ikke, at Danmark er i en situation, hvor samtlige betingelser for en fornuftig mindre justering af kronens kurs opad er til stede for at modvirke det fald, kronekursen har været ude for, fordi vi tankeløst og slavisk følger euroen i dens styrtdyk.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Dette indlæg fra hr. Frank Dahlgaard er jo ganske karakteristisk for tidens tema, og derfor er det et indlæg fra Nationernes Europa om, at danskerne skal stemme nej til fastkurspolitikken.

Det, der er centralt i hr. Frank Dahlgaards indlæg, er, at hr. Frank Dahlgaard ikke accepterer, at fastkurspolitik i Danmark siden 1982 er defineret som en stabil kronekurs i forhold til et ganske bestemt defineret valutaområde.

Det er det, der er det centrale, og det er det, der er velgørende for dansk erhvervsliv og for at finansiere det danske velfærdssamfund.

Derfor bør man afvise forslaget, og det er der heldigvis et meget stort flertal i Folketinget der gør.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (UP):

Dette er ikke et forslag fra Nationernes Europa, dette er et forslag fra mig som medlem af folketinget – sådan er det – og det er et forslag, som bygger på, at man holder fast i kronen. Jeg mener – og det ved Folketinget godt at jeg mener – at det er rigtigt at holde fast i kronen, og det gør man ved at stemme nej ved den folkeafstemning, som vi måske skal have den 28. september, hvis ikke det hele bliver aflyst, fordi euroen falder og tyskerne melder fra. Den mulighed må man efterhånden også tage i betragtning.

Til det, ministeren siger, og som er gået igen i betænkningen til forslaget, er kun at sige, at vi nu har en vismandsrapport, at den i sin helhed bliver offentliggjort i morgen kl. 12, og at vi kender konklusionerne.

Vismændene debatterer vores valutapolitik. De diskuterer også, om det fortsat er klogt at fastholde den type fastkurspolitik, vi har valgt. I modsætning til svenskerne, i modsætning til nordmændene, i modsætning til islændingene, i modsætning til schweizerne, i modsætning til Storbritannien fører vi en valutapolitik, som

måske ikke mere er fornuftig, hvis euroen fortsætter med at falde.

Jeg vil bare nævne den kendsgerning, at den lange rente – den rente, der har betydning for byggeri og beskæftigelse – i Sverige nu ligger under den tyske eurorente. Måske var det en idé at overveje det, vismændene stiller forslag om.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 1 (Frank Dahlgaard (UP)) stemte for, 100 (S, V, KF, SF, DF, CD, RV, KRF og FRI) imod; 3 (EL) stemte hverken for eller imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Anden behandling af lovforslag nr. L 112: Forslag til lov om ændring af lov om banker og sparekasser m.v. (Koncernregler, virksomhedsområde for Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk m.v.).

Af økonomiministeren (Marianne Jelved).

(Fremsat 2/12 99. Første behandling 11/1 2000. Betænkning 18/5 2000).

Der var stillet 9 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Sammen med denne sag foretoges:

15) Anden behandling af lovforslag nr. L 114: Forslag til lov om ændring af lov om fondsmæglerselskaber, lov om investeringsforeninger og specialforeninger og lov om ændring af lov om værdipapirhandel m.v. og forskellige andre love. (Koncernregler, adskillelse af kundemidler m.v.).

Af økonomiministeren (Marianne Jelved).

(Fremsat 2/12 99. Første behandling 11/1 2000. Betænkning 18/5 2000).

Der var stillet 10 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagene og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Ole Sohn (SF):

Jeg vil starte med at sige, at langt om længe nåede vi frem til en andenbehandling. Det er jo et lovforslag, som har været grundigt, usædvanlig grundigt, behandlet i Erhvervsudvalget i månedsvis med høringer og deputationer og et hav af spørgsmål og svar til og fra ministeren, og fra starten har det stået klart, at der var et flertal i Folketinget, som mente, at der burde rettes op på lovforslaget.

Det var måske ikke det, der var forudsætningen for lovforslagets tilblivelse, men vi konstaterede ret hurtigt under førstebehandlingen, at der i forhold til den nugældende banklov er sket et markant skred i det, der hedder sædvanlige kundeoplysninger, hvor pengeinstitutterne sådan pø om pø med hjælp fra Finanstilsynet har fået mulighed for at lade flere og flere oplysninger gå ind under sædvanlige kundeoplysninger. Det er den type oplysninger, der kan cirkulere rundt i en koncern.

Vi var mange, der mente, at det burde da vist strammes op, sådan at intentionen i den tidligere banklov fra 1989 også blev gældende i den, vi nu skal vedtage.

Der var et andet problem, som også blev åbenbaret allerede under førstebehandlingen. Det var, at den form for samtykke, vi som kunder i et pengeinstitut giver, måske bliver lige lovlig rundhåndet brugt af pengeinstitutterne, f.eks. af Den Danske Bank. Når man søger lån via nymodens teknik over Internettet, så giver man sådan et generelt åbent samtykke til alverdens ting, og man ved ikke, hvad samtykket bliver brugt til, og hvilke oplysninger pengeinstituttet kan indhente på baggrund af det samtykke.

For en uge eller måske 14 dage siden kom det frem i en artikel i Berlingske Tidende, at Den Danske Bank, jeg vil kalde det fiflede med samtykkebegrebet i sit samarbejde med Topdanmark, hvor den lod oplysninger, den havde fået i hænde via et samtykke fra kunder, sive videre til Topdanmark med det resultat, at kunderne blev vurderet og det fik indflydelse på den præmie, de skulle betale.

Vi har længe, i månedsvis, vidst, at der var problemer med de to centrale begreber i bank-

og sparekasseloven, nemlig netop spørgsmålet om sædvanlige kundeoplysninger og spørgsmålet om samtykkebegrebet, men ministeren havde desværre ikke set problemet, før hun måtte konstatere, at flertallet, som havde givet udtryk for, at det var et problem, også var til sinds at gøre det materielt, og så ville ministeren jo få et problem. Så har hun i venlighed – sådan opfatter jeg det – sagt: Okay, nu erkender regeringen også, at det er et problem, men giv os lige nogle måneder mere sommeren over, så skal vi nok i oktober i næste samling tage spørgsmålet om sædvanlige kundeoplysninger og spørgsmålet om samtykkeerklæringer op.

Når vi ved – og vi har fået det dokumenteret gang på gang i offentligheden – at reglerne ikke bliver brugt efter de intentioner, som har ligget og ligger hos et flertal i Folketinget, synes jeg faktisk, det er lidt uansvarligt, at man udskyder en sådan stillingtagen til de to præcist formulerede problemstillinger i bank- og sparekasse- loven.

Derfor har SF været så venlig at give ministeren en brugervejledning, som man kan bruge fuldstændig uden copyright. Der bliver aldrig nogen sinde sagt et ondt ord, hvis man gør brug af den. Det er netop, for at man kan få præciseret, hvad begrebet »sædvanlige kundeoplysninger« indeholder, hvad det omfatter, og hvordan man skal behandle samtykkeerklæringer.

Det er utrolig vigtigt, også for de finansielle institutter selv, at de krystalklart kan sige til kunderne, og at kunderne krystalklart ved, at når man som kunde afgiver oplysninger til et finansielt institut, eller når det finansielle institut registrerer oplysninger som følge af kunde-forholdet, kan man som kunde have fuld tillid til, at oplysningerne, som naturligtvis – det ligger i sagens natur – er private, også bliver behandlet fortroligt, og at de ikke bliver brugt andre steder end i det præcise og konkrete kunde-forhold, hvortil samtykket er afgivet. Det burde være simpel logik for alle i det her Folketing.

Desværre har det vist sig ikke at være så simpelt endda, men jeg håber, at ministeren, selv om det er formuleret lidt bredt, vil være venlig at gå op og forklare, hvordan man som minister kan sidde i månedsvis og vide, at der her er et centralt problem, at et flertal ønsker at få ændret og præciseret reglerne, og alligevel først i ellefte time for at sikre, at man får sin banklov

igennem, siger: Okay, jeg kigger på det i næste samling.

Til sidst vil jeg sige, at hovedargumentet for ministeren for overhovedet at fremsætte forslaget var et ædelt ønske om at sikre, at der blev skabt en bedre form for risicistyring i de finansielle koncerner, og til det brug havde de behov for at lade kundeoplysninger sive op igennem systemet, sådan at koncernen kunne holde kontrol med de enkelte selskaber, men virkeligheden er jo, at det ansvar har den finansielle koncern den dag i dag. Den skal altid og til enhver tid sørge for, at de enkelte institutter er solvente, og at man lever op til banklovens krav, og det er jo også derfor, formanden for Finansrådet, direktøren for Den Danske Bank, over for Erhvervsudvalget har sagt, at risicistyring skal de da leve op til den dag i dag.

Når de ønsker, at man kan lade oplysninger sive op igennem koncernen, så er det da, fordi de ønsker at bruge kundeoplysningerne internt i andre dele af koncernen til markedsføring og til rådgivning. De kalder det ikke markedsføring, for det betyder noget i andre sammenhænge, men kunderådgivning. Det synes jeg de siger meget åbent og ærligt; det skal de dog trods alt have, men det burde også få ministeren til at sige, at så er der ingen grund til, at vi lader tingene køre videre i et halvt år.

Derfor vil jeg meget appellere om, at ministeren her i sidste øjeblik går op og erkender, at vi lige så godt kan bidé til bollen nu, som vi kan gøre det til oktober.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg vil gerne takke Erhvervsudvalget som helhed for et, som hr. Ole Sohn karakteriserede det, ualmindelig grundigt forarbejde til lovbehandlingen her i dag.

Jeg er enig i hr. Ole Sohns betragtninger, og jeg synes også, at der er kommet utrolig mange gode forslag, og at der har været en god og konstruktiv drøftelse med udvalget.

Jeg vil godt understrege, som hr. Ole Sohn selv gjorde det her til sidst i sit indlæg, at hovedformålet med disse finansielle love har været at følge det arbejde op, som bl.a. Erhvervsudvalget har iværksat for år tilbage med analyse af udviklingen af den finansielle sektor, herunder koncerner, og derfor er jeg ked af og ærgerlig over, at SF og Enhedslisten ikke vil medvirke til at øge tilsynet med de finansielle koncerner, herunder moderselskaberne. Det var bl.a. et af de problemer, der lå bag Hafniasagen.

Det synes jeg godt at Enhedslisten og SF kunne have bidraget med, og jeg synes, det er trist, at de ikke gør det.

Jeg synes, det er helt exceptionelt at høre SF's ordfører stå og henvise til, at Finansrådet mener, det er unødvendigt at gøre en ekstrainsats for at føre tilsyn med det finansielle holdingselskab, som er ejer af finansielle koncerner.

Hvad angår det andet tema, hr. Ole Sohn berører, om de sædvanlige kundeoplysninger og samtykke, har jeg jo for længe siden givet tilsagn om at arbejde med disse temaer, men jeg så gerne, at man skilte de to problemstillinger ad, og derfor selvfølgelig tilsagnet som svar på et spørgsmål fra udvalget, men det er jo ikke et tilsagn, som er af ny dato, og det ved hr. Ole Sohn udmærket. Det er der tidligere givet mundtligt tilsagn om.

Jeg er sikker på, at vi kan finde tilfredsstillende løsninger også på de spørgsmål, som SF's ordfører har tilkendegivet sin holdning til.

Ole Sohn (SF):

Det er lige for at komme med en lille korrektion.

Naturligvis vil vi gerne være med til at styrke tilsynet med den finansielle sektor. Det burde være hævet over enhver tvivl. Men pointen i det, jeg gav udtryk for, var, at den finansielle sektor – og det er da naturligt – ønsker så lidt kontrol som overhovedet muligt. Det er også hævet over enhver tvivl. Og pointen er jo, at grunden til, at den arbejder meget for den model, som ministeren nu ønsker at få igennem Folketinget, er, at den åbner for i langt videre udstrækning at kunne bruge kundeoplysningerne internt i koncernen.

Det nytter ikke noget, at ministeren ryster på hovedet, for Den Danske Bank har dokumenteret det. Den har dokumenteret, at den fifler med samtykkeerklæringerne. Det har den gjort i sagen om Topdanmark, og så skal man da være mere end almindelig naiv for at tro, at den vil stoppe det, hvis vi vedtager lovforslaget i den udformning, det har i dag.

Det er derfor, jeg siger, at vi er nødt til at få strammet reglerne om samtykke. Det burde vi gøre i samme moment, for så er der vel lidt ræson i det, men hvis først man rækker de finansielle institutter en lillefinger, så tror jeg nok, vi ved, hvad de ønsker at gøre ved den: Så tager de fat i hele armen, nøjagtig på samme måde, som de har gjort med begrebet »sædvanlige kundeoplysninger«, som var klart defineret

i den tidligere lov af 1989, men hvor der er sket et skred. De har taget den ene oplysning til sig efter den anden, for de kunne bruge dem in-ternt.

Derfor er det nødvendigt, at Folketinget sætter hælene i og siger: Hertil og ikke længere. Det er der andre der har sagt i andre sammenhænge, men her er det i hvert fald påkrævet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Der foretoges først afstemning vedrørende lovforslag nr. L 112: Forslag til lov om ændring af lov om banker og sparekasser m.v.

Ændringsforslag nr. 1 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2 forkastedes, idet 23 stemte for, 47 imod; 36 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 3 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4 forkastedes, idet 23 stemte for, 42 imod; 42 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 5 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 6 forkastedes, idet 20 stemte for, 45 imod; 42 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 7 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 8 forkastedes, idet 23 stemte for, 42 imod; 42 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 9 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Der foretoges dernæst afstemning vedrørende lovforslag nr. L 114: Forslag til lov om ændring af lov om fondsmæglerselskaber, lov om investeringsforeninger og specialforeninger og lov om ændring af lov om værdipapirhandel m.v. og forskellige andre love.

Ændringsforslag nr. 1 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2 forkastedes, idet 23 stemte for, 42 imod; 42 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 3 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4 forkastedes, idet 23 stemte for, 42 imod; 40 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 5 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 6 forkastedes, idet 23 stemte for, 41 imod; 42 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 7 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 8 forkastedes, idet 23 stemte for, 42 imod; 41 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 9 og 10 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Anden behandling af lovforslag nr. L 115: Forslag til lov om ændring af lov om forsikringsvirksomhed. (Koncernregler, regnskabsår, administration af livsforsikringsbestande m.v.).

Af økonomiministeren (Marianne Jelved).
(Fremsat 2/12 99. Første behandling 11/1 2000. Betænkning 18/5 2000).

Der var stillet 11 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Sammen med denne sag foretoges:

17) Anden behandling af lovforslag nr. L 116: Forslag til lov om ændring af lov om tilsyn med firmapensionskasser, lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond, lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension og lov om sikring mod følger af arbejdsskade. (Ændring af ledelsesbestemmelser, regnskabsår m.v.).

Af økonomiministeren (Marianne Jelved).
(Fremsat 2/12 99. Første behandling 11/1 2000. Betænkning 18/5 2000).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagene og ændringsforslagene sættes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Der foretoges først afstemning vedrørende lovforslag nr. L 115: Forslag til lov om ændring af lov om forsikringsvirksomhed. (Koncernregler, regnskabsår, administration af livsforsikringsbestande m.v.).

Ændringsforslag nr. 1-3 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4 forkastedes, idet 23 stemte for, 41 imod; 40 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 5 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 6 forkastedes, idet 23 stemte for, 42 imod; 41 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 7 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 8 forkastedes, idet 20 stemte for, 44 imod; 41 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 9 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 10 forkastedes, idet 23 stemte for, 42 imod; 42 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 11 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Der foretoges dernæst afstemning vedrørende lovforslag nr. L 116:

Forslag til lov om ændring af lov om tilsyn med firmapensionskasser, lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond, lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension og lov om sikring mod følger af arbejdsskade. (Ændring af ledelsesbestemmelser, regnskabsår m.v.).

Ændringsforslaget vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.